

Incipit egregie cordatus promere: fantem
 Suspiciunt sacri, prima virum, proceres.
 Cui similem (nam cur non te de colle Quirini
 Absentem hæc longe nostra Thalia vocet
 Nota tibi, & partum ex merito gratetur honorem
 Promens lætitiæ conscia dicta suæ?)
 Cui similem te conspiciet, Lodoice, sedere
 Inter præcipuos curia vestra patres
 Magnarumque usu rerum, ingenioque vigentem
 Acri, vi Suadæ non sine flexanima.
 Ingredere, o magnæ magnum jubar addite genti,
 Et decus antiquis adde novum titulis.
 Urbs tibi se pulchre viden' ut Neptunia compfit,
 Et varia ornatas præbet ab arte vias?
 Argentoque, auroque, & lucidula crystallo,
 Et ferum pictis omnia velleribus
 Collucent late; late circumstrepit aura
 Et plausu, & votis, lætifico & fremitu.
 Quem procul excipiunt summa Tritones ab unda,
 Excitæque udis Nereides domibus,
 Et vastæ pelagi qua se extendere lacunæ
 Rezzonidum claro nomine cuncta sonant,
 Rezzonidum, atque tuo præ cunctis, optime Clemens.
 Adriaci nam te magna maris domina
 Progenito gaudet, multoque est læta magis, quam
 Sola quod Adriaci est magna maris domina.
 Quippe illam ut mire tu, sic te diligit illa,
 Et civem esse suum jactitat assidue:
 Et quod clara novi per te splendoris adepta est,
 Omne cupit domui reddere grata tuæ.
 Sic eas, o, tecumque pie tua patria numquam
 Certare alternis desinat officiis;
 Atque tuos ornet, totque inter tristia rerum,
 Et magni curas imperii anxiferas,

Inter-